

Μέλλον για την Αμερική και 18 Ιουλίου 2020 - Αριθμός Δύο

Τρώγοντας το Μήνυμα

Jeff Pippenger
2023-08-24

Ακριβώς πριν από τη λήξη της δοκιμαστικής περιόδου δίδεται η εντολή να «μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου».

Και λέγει προς εμέ, Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι πλησίον. Ο άδικος ας αδικήση ακόμη· και ο ρυπαρός ας ρυπανθή ακόμη· και ο δίκαιος ας πράξη δικαιοσύνην ακόμη· και ο άγιος ας αγιασθή ακόμη. Αποκάλυψις 22:10, 11.

Στο πέμπτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ο Θεός Πατέρας κάθεται επάνω στον θρόνο Του και κρατεί στο χέρι Του ένα βιβλίο σφραγισμένο με επτά σφραγίδες.

Και είδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον μετὰ ἑπτὰ σφραγίδων. Αποκάλυψις 5:1.

Καθώς η αφήγηση, αρχίζοντας από το πρώτο εδάφιο, συνεχίζεται μέχρι το έβδομο κεφάλαιο, διαπιστώνουμε ότι ο Ιησούς, ο οποίος παριστάνεται ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα, είναι Εκείνος που λαμβάνει το βιβλίο από το χέρι του Πατέρα Του και αρχίζει να ανοίγει προοδευτικά τις σφραγίδες. Όταν ανοίγει την έκτη σφραγίδα και παρουσιάζει το μήνυμα που αντιπροσωπεύεται από τη σφραγίδα, το έκτο κεφάλαιο τελειώνει. Τελειώνει με ένα ερώτημα που οδηγεί στο έβδομο κεφάλαιο, όπου βρίσκουμε την απάντηση στο ερώτημα που εγείρεται στο τελευταίο εδάφιο του έκτου κεφαλαίου.

Διότι ήλθε η μεγάλη ημέρα της οργής αυτού· και τις δύναται να σταθεί; Αποκάλυψις 6:17.

Το έβδομο κεφάλαιο εισάγει τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες και το «πολύ πλήθος». Αφού ο λαός του Θεού παρουσιάζεται στο έβδομο κεφάλαιο, κατόπιν βρίσκουμε να αφαιρείται η έβδομη και τελική από τις σφραγίδες. Η μόνη άλλη προφητεία στο βιβλίο της Αποκαλύψεως που έχει σφραγισθεί είναι οι επτά βροντές του δεκάτου κεφαλαίου. Το απλό σημείο είναι ότι η μόνη προφητεία στο βιβλίο της Αποκαλύψεως που είναι σφραγισμένη και μπορεί να αποσφραγισθεί πριν κλείσει η δοκιμασία είναι οι «επτά βροντές».

Επί χρόνια, αν όχι επί δεκαετίες, το Future for America έχει προσδιορίσει τι αντιπροσωπεύουν οι «επτά βροντές». Οι «επτά βροντές» αντιπροσωπεύουν την ιστορία του Μίλλεριτικού κινήματος από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844. Η Αδελφή White επιβεβαιώνει αυτό το γεγονός και προσθέτει ότι οι «επτά βροντές» αντιπροσωπεύουν επίσης «μελλοντικά γεγονότα τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους». Μια λεπτομερής παρουσίαση αυτών των γεγονότων μπορεί να βρεθεί στους Πίνακες του Αββακούμ, για όσους δεν είναι εξοικειωμένοι με αυτές τις προφητικές πραγματικότητες.

Η αλήθεια περί των επτά βροντών, η οποία έχει παρουσιασθεί στο παρελθόν, εξακολουθεί να είναι αλήθεια, αλλά από τον Αύγουστο του παρόντος έτους ο Κύριος απέσυρε την χείρα Του από τα θέματα αυτά και έχει αποκαλυφθεί περισσότερη κατανόηση. Θα αρχίσουμε με το δέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης και κατόπιν θα εξετάσουμε το σχόλιο της Αδελφής White επί του κεφαλαίου αυτού. Προτού το πράξουμε αυτό, πρέπει να επισημάνουμε δύο σημεία άσχετα προς την εξέταση των επτά βροντών.

Το πρώτο σημείο είναι ότι η ταυτοποίηση της αλήθειας των επτά βροντών, η οποία τώρα αποκαλύπτεται, απαιτεί αρκετές γραμμές αλήθειας, ώστε να τεθούν στη θέση τους όλα όσα αντιπροσωπεύουν οι επτά βροντές. Εδώ, προσεύχομαι, είναι η υπομονή των αγίων. Το δεύτερο σημείο που συνδέεται με αυτό είναι ότι το πρόγραμμα που παράγει την ηχητική παρουσίαση αυτών των άρθρων έχει έναν περιορισμό ως προς το χρονικό διάστημα που μπορεί να διαβάξει και να εκφωνεί. Κάθε άρθρο πρέπει να χωρά μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα. Από την αρχή αυτής της μελέτης, σας πληροφορώ ότι θα απαιτηθούν μερικά άρθρα για να εδραιωθεί η αλήθεια που αντιπροσωπεύουν οι επτά βροντές. Τώρα, στο δέκατο κεφάλαιο.

Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, περιβεβλημένον νεφέλην· και ίρις ήτο επί της κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ήτο ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός· και είχε εν τη χειρί αυτού βιβλαρίδιον ανεωγμένον· και έθηκεν τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί της θαλάσσης, και τον αριστερόν επί της γης, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, καθώς λέων μυκάται· και ότε έκραξε, αι επτά βρονταί ελάλησαν τας εαυτών φωνάς. Και ότε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς, έμελλον να γράφω· και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Σφράγισον εκείνα τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη αυτά γράψης. Και ο άγγελος, τον οποίον είδον εστώτα επί της θαλάσσης και επί της γης, ύψωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν, και ώμοσε εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισεν τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή, και την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι χρόνος δεν θέλει είσθαι πλέον· αλλά εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίζη, και το μυστήριον του Θεού θέλει τελειωθή, καθώς ευηγγέλισεν εις τους δούλους αυτού τους προφήτας. Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, ελάλησε πάλιν μετ' εμού, και είπεν· Ύπαγε, λάβε το βιβλαρίδιον το ανεωγμένον εκ της χειρός του αγγέλου του εστώτος επί της θαλάσσης και επί της γης. Και απήλθον προς τον άγγελον, λέγων προς αυτόν· Δος μοι το βιβλαρίδιον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε αυτό και κατάφαγε αυτό· και θέλει πικράνει την κοιλίαν σου, αλλά εν τω στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. Και έλαβον το βιβλαρίδιον εκ της χειρός του αγγέλου, και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου γλυκύ ως μέλι· και αφού έφαγον αυτό, επικράνθη η κοιλία μου. Και λέγει προς εμέ· Πρέπει συ πάλιν να προφητεύσης ενώπιον πολλών λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλέων. Αποκάλυψις 10:1-11.

Σχολιάζοντας το δέκατο κεφάλαιο, η Αδελφή White δηλώνει:

«Ο ισχυρός άγγελος που καθοδήγησε τον Ιωάννη δεν ήταν άλλος παρά ο Ιησούς Χριστός. Το ότι έθεσε το δεξί Του πόδι επάνω στη θάλασσα και το αριστερό επάνω στην ξηρά δείχνει τον ρόλο που επιτελεί στις τελευταίες σκηνές της μεγάλης διαμάχης με τον Σατανά. Η θέση αυτή δηλώνει την υπέρτατη δύναμη και εξουσία Του επάνω σε ολόκληρη τη γη. Η διαμάχη είχε γίνει, από εποχή σε εποχή, εντονότερη και πιο αποφασιστική, και θα εξακολουθήσει να γίνεται

έτσι έως τις τελικές σκηνές, όταν η επιτήδεια ενέργεια των δυνάμεων του σκότους θα φθάσει στο αποκορύφωμά της. Ο Σατανάς, ενωμένος με πονηρούς ανθρώπους, θα εξαπατήσει ολόκληρο τον κόσμο και τις εκκλησίες που δεν δέχονται την αγάπη της αλήθειας. Αλλά ο ισχυρός άγγελος απαιτεί προσοχή. Κράζει με δυνατή φωνή. Πρόκειται να καταδείξει τη δύναμη και την εξουσία της φωνής Του σε εκείνους που έχουν ενωθεί με τον Σατανά για να αντιταχθούν στην αλήθεια. II

«Αφού οι επτά αυτές βροντές εξέφρασαν τις φωνές τους, η εντολή έρχεται προς τον Ιωάννη, όπως προς τον Δανιήλ, σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισον όσα ελάλησαν αι επτά βρονταί.” Αυτά αναφέρονται σε μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους. Ο Δανιήλ θα σταθεί στον κλήρο αυτού στο τέλος των ημερών. Ο Ιωάννης βλέπει το μικρό βιβλίο αποσφραγισμένο. Τότε οι προφητείες του Δανιήλ έχουν τη δέουσα θέση τους στα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου, τα οποία πρέπει να δοθούν στον κόσμο. Η αποσφράγιση του μικρού βιβλίου ήταν το μήνυμα σε σχέση με τον χρόνο.»

«Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης είναι ένα. Το ένα είναι προφητεία, το άλλο αποκάλυψη· το ένα βιβλίο σφραγισμένο, το άλλο βιβλίο ανοιγμένο. Ο Ιωάννης άκουσε τα μυστήρια που εξέφεραν οι βροντές, αλλά του δόθηκε εντολή να μην τα γράψει.»

«Το ιδιαίτερο φως που δόθηκε στον Ιωάννη και το οποίο εκφράστηκε με τις επτά βροντές ήταν μία σκιαγράφηση γεγονότων τα οποία επρόκειτο να λάβουν χώρα υπό τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Δεν ήταν το καλύτερο για τον λαό να γνωρίζει αυτά τα πράγματα, διότι η πίστη τους έπρεπε κατ’ ανάγκη να δοκιμαστεί. Κατά την τάξη του Θεού επρόκειτο να διακηρυχθούν αλήθειες θαυμαστότατες και προωθημένες. Τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου έπρεπε να κηρυχθούν, αλλά κανένα περαιτέρω φως δεν έπρεπε να αποκαλυφθεί προτού αυτά τα μηνύματα επιτελέσουν το συγκεκριμένο έργο τους. Αυτό παριστάνεται από τον άγγελο που στέκεται με το ένα πόδι επάνω στη θάλασσα, διακηρύσσοντας με επισημότατο όρκο ότι ο χρόνος δεν θα είναι πλέον.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Ο «ισχυρός άγγελος» που κατέβηκε στις 11 Αυγούστου 1840 ήταν ο Χριστός, και είχε στο χέρι του ένα μήνυμα που ο Ιωάννης διατάχθηκε να φάγει. Εκείνο που έφαγε ο Ιωάννης ήταν ένα μήνυμα, αλλά ήταν σαφώς ένα μήνυμα που επρόκειτο να μεταφερθεί στον λαό του Θεού, και όχι στον κόσμο. Είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ποιο είναι το κοινό στο οποίο απευθύνεται το χωρίο, διότι, παρότι ο Χριστός κατέβηκε στις 11 Αυγούστου 1840, σηματοδοτώντας την ενδυνάμωση του μηνύματος του πρώτου αγγέλου, και προσδιορίζοντας έτσι τότε το μήνυμα του πρώτου αγγέλου θα μεταφερόταν σε ολόκληρο τον κόσμο, το μικρό βιβλίο που ο Ιωάννης έπρεπε να φάγει προσδιορίζει τότε ο Προτεσταντισμός παρέδωσε τον μανδύα του Προτεσταντισμού στους Μιλλερίτες. Όταν ο Χριστός κατέβηκε με το μικρό βιβλίο, τερμάτιζε τη σχέση διαθήκης Του με την εκκλησία από την έρημο και ταυτοχρόνως προσδιόριζε τον λαό των Μιλλερίτων ως τον νέο εκλεκτό λαό της διαθήκης Του. Οι Μιλλερίτες ήταν ένας λαός που προηγουμένως δεν ήταν λαός του Θεού. Οι προφήτες ουδέποτε αντιφάσκουν μεταξύ τους.

Και μου είπε· Υιέ ανθρώπου, στάσου επί τους πόδας σου, και θέλω λαλήσει προς σε. Και το πνεύμα εισήλθεν εις εμέ, όταν ελάλησε προς εμέ, και με έστησεν επί τους πόδας μου, και

ήκουσα εκείνον όστις ελάλει προς εμέ. Και μου ειπε· Υιέ ανθρωπου, εγω σε αποστéλλω προς τους υιους Ισραήλ, προς έθνος αποστατικόν, το οποίον απεστάτησεν εναντίον μου· αυτοί και οι πατέρες αυτών παρέβησαν εις εμέ έως αυτής της ημέρας. Διότι είναι τέκνα αναιδή και σκληροκάρδια. Εγω σε αποστéλλω προς αυτούς, και θέλεις ειπεί προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Και αυτοί, είτε ακούσωσι είτε παύσωσι, (διότι είναι οίκος αποστατικός,) όμως θέλουσι γνωρίσει ότι προφήτης υπήρξεν εν μέσω αυτών. Και συ, υιέ ανθρωπου, μη φοβηθής αυτούς, μηδέ φοβηθής τους λόγους αυτών, αν και άκανθαι και τριβόλοι είναι μετά σου και κατοικείς μεταξύ σκορπίων· μη φοβηθής τους λόγους αυτών, μηδέ πτοηθής από των προσώπων αυτών, αν και είναι οίκος αποστατικός. Και θέλεις λαλήσει προς αυτούς τους λόγους μου, είτε ακούσωσι είτε παύσωσι· διότι είναι σφόδρα αποστάται. Συ δε, υιέ ανθρωπου, άκουσον ό,τι εγω λέγω προς σε· μη γίνης αποστάτης καθώς ο οίκος ούτος ο αποστατικός· άνοιξον το στόμα σου και φάγε ό,τι εγω δίδω εις σε. Και ειδον, και ιδού, χείρ απεστάλη προς εμέ· και ιδού, εν αυτή ήτο βιβλίον εις κύλινδρον. Και εξήπλωσεν αυτό ενώπιόν μου, και ήτο γεγραμμένον έσωθεν και έξωθεν· και ήσαν γεγραμμένα εν αυτώ θρήνοι και κοπετός και ουαί. Και μου ειπε· Υιέ ανθρωπου, φάγε ό,τι ευρίσκεις· φάγε τον κύλινδρον τούτον, και ύπαγε, λάλησον προς τον οίκον Ισραήλ. Και ήνοιξα το στόμα μου, και με έκαμε να φάγω τον κύλινδρον εκείνον. Και μου ειπε· Υιέ ανθρωπου, κάμε την κοιλίαν σου να φάγη και γέμισον τα σπλάγχνα σου από του κυλίνδρου τούτου, τον οποίον εγω δίδω εις σε. Τότε έφαγον αυτόν, και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι διά γλυκύτητα. Και μου ειπε· Υιέ ανθρωπου, ύπαγε, εισελθε προς τον οίκον Ισραήλ, και λάλησον προς αυτούς με τους λόγους μου. Διότι δεν αποστéλλεσαι προς λαόν αλλόγλωσσον και δυσερμήνευτον, αλλά προς τον οίκον Ισραήλ· ουχί προς πολλούς λαούς αλλόγλωσσους και δυσερμήνευτους, των οποίων τους λόγους δεν δύνασαι να εννοήσης. Βεβαίως, εάν σε απέστειλλον προς αυτούς, ήθελον σε ακούσει. Αλλά ο οίκος Ισραήλ δεν θέλει σε ακούσει· διότι δεν θέλει να ακούση εμέ· επειδή πάς ο οίκος Ισραήλ είναι αναιδής και σκληροκάρδιος. Ιδού, έκαμα το πρόσωπόν σου ισχυρόν εναντίον των προσώπων αυτών, και το μέτωπόν σου ισχυρόν εναντίον των μετώπων αυτών. Ως αδάμας σκληρότερος του πυριτολίθου έκαμα το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς, μηδέ πτοηθής από των προσώπων αυτών, αν και είναι οίκος αποστατικός. Και επιπλέον μου ειπε· Υιέ ανθρωπου, πάντας τους λόγους μου, όσους θέλω λαλήσει προς σε, δέξαι εν τη καρδιά σου και άκουσον με τα ότα σου. Ιεζεκιήλ 2:1–3:10.

Όταν ο Χριστός κατήλθε με το μικρό βιβλίον, το οποίο ο Ιωάννης έλαβε και έφαγε, ήταν στο «στόμα του γλυκό ως μέλι». Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής και ο Ιεζεκιήλ, αμφοτεροι λαμβάνουν ένα μήνυμα από το «χέρι» του Χριστού. Ο Ιεζεκιήλ, και επομένως ο Ιωάννης, είχαν ένα μήνυμα να παραδώσουν στον «οίκο του Ισραήλ», όχι σε εκείνους που είναι εκτός του Ισραήλ. Αν όσοι ήταν εκτός του Ισραήλ είχαν ακούσει το μήνυμα, θα το είχαν δεχθεί, όχι όμως ο Ισραήλ, διότι «όλος ο οίκος» του Ισραήλ «είναι αναιδής και σκληρόκαρδος». Ο πλήρης οίκος του Ισραήλ (όλος ο οίκος) ήταν ολοκληρωτικά επαναστατημένος. Ο Ισραήλ το 1840 παριστανόταν στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δέκα, ως η εκκλησία εν τη ερήμω. Είχαν γεμίσει το ποτήρι του χρόνου της δοκιμασίας τους.

Μολονότι το μήνυμα δεν επρόκειτο να εισακουσθεί από τον Ισραήλ, ο προφήτης nevertheless είχε ακόμη την εντολή να τους μεταφέρει το μήνυμα του μικρού βιβλίου, με σκοπό να καταστούν υπόλογοι για την απόρριψη του φωτός του πρώτου αγγέλου. Στα βιβλία της κρίσεως επρόκειτο να

λογοδοτήσουν για το ότι αρνήθηκαν να ακούσουν το μήνυμα του «προφήτου» που είχε βρεθεί «ανάμεσά τους». Το να απορρίπτει κανείς τον προφήτη σημαίνει να απορρίπτει το μήνυμα που είχε δοθεί στον προφήτη από τον άγγελο Γαβριήλ, ο οποίος ο ίδιος είχε λάβει αυτό το μήνυμα από τον Χριστό, ο οποίος το είχε λάβει από τον Πατέρα. Όταν ο Χριστός κατήλθε με το μήνυμα του μικρού βιβλίου στο χέρι Του, αυτό αντιστοιχούσε με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος κατά το βάπτισμά Του. Αυτό είχε προτυπωθεί από τον Μωυσή στη φλεγόμενη βάτο, και αποτελεί ακριβώς το ίδιο ορόσημο που υπάρχει σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα.

«Το έργο του Θεού επάνω στη γη παρουσιάζει, από εποχή σε εποχή, μια εντυπωσιακή ομοιότητα σε κάθε μεγάλη μεταρρύθμιση ή θρησκευτικό κίνημα. Οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες ο Θεός συναλλάσσεται με τους ανθρώπους παραμένουν πάντοτε οι ίδιες. Τα σπουδαία κινήματα του παρόντος έχουν το παράλληλό τους σε εκείνα του παρελθόντος, και η εμπειρία της εκκλησίας κατά τους προηγούμενους αιώνες έχει μαθήματα μεγάλης αξίας για τον δικό μας καιρό». Η Μεγάλη Διαμάχη, 343.

Η κατάρρευση της οθωμανικής υπεροχής στις 11 Αυγούστου 1840 (οπότε ο Ιωάννης και ο Ιεζεκιήλ έφαγαν το μικρό βιβλίο που βρισκόταν στο «χέρι» του Χριστού) σηματοδοτεί την «ενδυνάμωση» του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου, το οποίο είχε «φθάσει» στον «καιρό του τέλους» το 1798. «Ενδυναμώθηκε» διά της επιβεβαίωσης του κύριου προφητικού κανόνα των Μιλλεριτών: της αρχής τού ενός έτους αντί μίας ημέρας. Τότε ο Χριστός άρχισε να ανεγείρει το θεμέλιο του Μιλλεριτικού ναού, όπως είχε πράξει κατά το βάπτισμά Του.

«Η κλονιζόμενη πίστη του Ναθαναήλ ενισχύθηκε τώρα, και αποκρινόμενος είπε: “Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού· συ είσαι ο Βασιλεύς του Ισραήλ.” Ο Ιησούς απεκρίθη και είπε προς αυτόν: “Επειδή σου είπα ότι σε είδα κάτω από τη συκιά, πιστεύεις; Μεγαλύτερα τούτων θέλεις ιδεί.” Και λέγει προς αυτόν: “Αληθώς, αληθώς, σας λέγω, στο εξής θα δείτε τον ουρανό ανεωγμένον, και τους αγγέλους του Θεού να αναβαίνουν και να καταβαίνουν επάνω εις τον Υιόν του ανθρώπου.”»

«Με αυτούς τους πρώτους λίγους μαθητές ετίθετο το θεμέλιο της χριστιανικής εκκλησίας με ατομική προσπάθεια. Ο Ιωάννης πρώτα κατεύθυνε δύο από τους μαθητές του προς τον Χριστό. Έπειτα ο ένας από αυτούς βρίσκει έναν αδελφό και τον φέρνει στον Χριστό. Κατόπιν Εκείνος καλεί τον Φίλιππο να Τον ακολουθήσει, και αυτός πήγε να αναζητήσει τον Ναθαναήλ.» Spirit of Prophecy, τόμος 2, 66.

Όταν ο Χριστός κατήλθε στις 11 Αυγούστου 1840 με το μικρό βιβλίο ανοιγμένο στο χέρι Του, αυτό είχε προτυπωθεί στο μεταρρυθμιστικό κίνημα της επίγειας ιστορίας του Χριστού, διότι κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα κατέχει ταυτόσημο ορόσημο. Ο Μωυσής και το μεταρρυθμιστικό κίνημα του οποίου ηγήθηκε είχαν το ίδιο ορόσημο. Η εμπειρία του Μωυσή στη φλεγόμενη βάτο προτύπωνε την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος κατά το βάπτισμα του Χριστού, η οποία με τη σειρά της προτύπωνε το 1840, το οποίο με τη σειρά του προτυπώνει την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ κατήλθε.

Η «άφιξη» του μηνύματος του πρώτου αγγέλου, και η «άφιξη» του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου και η «άφιξη» του μηνύματος του τρίτου αγγέλου παριστάνονται όλες από αγγέλους. Ο

πρώτος άγγελος έχει ένα μικρό βιβλίο στο χέρι του, ο δεύτερος είχε ένα γραπτό στο χέρι του και ο τρίτος είχε μία περιγραφή στο χέρι του. Από τη μαρτυρία δύο ή τριών βεβαιώνεται μία αλήθεια. Και οι τρεις άγγελοι, είτε κατά την άφιξή τους είτε κατά την ενδυνάμωσή τους, έχουν ένα μήνυμα στο χέρι τους.

Ο Ιωάννης και ο Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύουν εκείνους που έφαγαν το μήνυμα όταν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου «ενδυναμώθηκε», πράγμα που αποτελεί διαφορετικό ιστορικό ορόσημο από εκείνο κατά το οποίο το μήνυμα του πρώτου αγγέλου «έφθασε» το 1798.

Η διαφορά μεταξύ της «άφιξης» ενός μηνύματος και της «ενδυνάμωσής» του είναι μια εξαιρετικά σημαντική διάκριση που πρέπει να επισημανθεί. Καθώς εξετάζουμε το ακόλουθο χωρίο, παρατηρήστε ότι ο σκοπός του πρώτου αγγέλου είναι ταυτόσημος με τον σκοπό του αγγέλου στην Αποκάλυψη δεκαοκτώ, ο οποίος φωτίζει τη γη με τη δόξα του. Παρατηρήστε επίσης ότι κάθε μήνυμα προκαλεί διαίρεση, παράγοντας δύο τάξεις προσκυνητών.

«Μου εδείχθη το ενδιαφέρον που είχε όλος ο ουρανός για το έργο που επιτελούνταν επάνω στη γη. Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό άγγελο [τον πρώτο άγγελο] να κατεβεί και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης να προετοιμαστούν για τη δεύτερη εμφάνισή Του. Καθώς ο άγγελος άφηνε την παρουσία του Ιησού στον ουρανό, ένα υπερβολικά λαμπρό και ένδοξο φως προπορευόταν αυτού. Μου ειπώθηκε ότι η αποστολή του ήταν να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού. Πλήθη έλαβαν το φως. Μερικοί από αυτούς φαίνονταν πολύ σοβαροί, ενώ άλλοι ήταν χαρούμενοι και εκστατικοί. Όλοι όσοι έλαβαν το φως έστρεψαν το πρόσωπό τους προς τον ουρανό και δόξασαν τον Θεό. Αν και χυνόταν επάνω σε όλους, μερικοί απλώς ήλθαν υπό την επιρροή του, αλλά δεν το δέχθηκαν εγκάρδια. Πολλοί γέμισαν με μεγάλη οργή. Λειτουργοί και λαός ενώθηκαν με τους φαύλους και αντιστάθηκαν σθεναρά στο φως που εξέχεε ο ισχυρός άγγελος. Όλοι όμως όσοι το έλαβαν αποσύρθηκαν από τον κόσμο και ενώθηκαν στενά μεταξύ τους.»

«Ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήσαν επιμελώς απησχολημένοι στο να επιδιώκουν να αποσπάσουν τις διάνοιες όσο το δυνατόν περισσοτέρων από το φως. Η ομάδα που το απέρριψε αφέθηκε στο σκότος. Είδα τον άγγελο του Θεού να παρακολουθεί με το βαθύτερο ενδιαφέρον τον ομολογούμενο λαό Του, για να καταγράψει τον χαρακτήρα που ανέπτυσσαν καθώς τους παρουσιαζόταν το μήνυμα ουράνιας προελεύσεως. Και καθώς πάρα πολλοί από όσους ομολογούσαν αγάπη προς τον Ιησού αποστρέφονταν το ουράνιο μήνυμα με περιφρόνηση, χλευασμό και μίσος, ένας άγγελος με έναν πάπυρο στο χέρι του έκανε την αισχρή καταγραφή. Όλος ο ουρανός εγέμισε αγανάκτηση, επειδή ο Ιησούς ετυγχάνε τέτοιας περιφρονησεως από τους ομολογούμενους ακολούθους Του.»

«Είδα την απογοήτευση των εμπιστευομένων, καθώς δεν είδαν τον Κύριό τους κατά τον αναμενόμενο καιρό. Ήταν σκοπός του Θεού να αποκρύψει το μέλλον και να φέρει τον λαό Του σε σημείο αποφάσεως. Χωρίς το κήρυγμα ορισμένου χρόνου για την έλευση του Χριστού, το έργο που είχε ορίσει ο Θεός δεν θα είχε εκπληρωθεί. Ο Σατανάς οδηγούσε πάρα πολλούς να προσβλέπουν πολύ μακριά στο μέλλον για τα μεγάλα γεγονότα που συνδέονται με την κρίση και το τέλος της περιόδου της χάριτος. Ήταν αναγκαίο ο λαός να οδηγηθεί στο να εκζητήσει με earnestness μια παρούσα προετοιμασία.»

Καθώς περνούσε ο καιρός, εκείνοι που δεν είχαν δεχθεί πλήρως το φως του αγγέλου ενώθηκαν με εκείνους που είχαν καταφρονήσει το μήνυμα, και στράφηκαν εναντίον των απογοητευμένων με χλευασμό. Άγγελοι παρατήρησαν την κατάσταση των κατ' ομολογία ακολουθών του Χριστού. Η παρέλευση του καθορισμένου χρόνου τούς είχε δοκιμάσει και αποδείξει, και πάρα πολλοί ζυγίσθηκαν στη ζυγαριά και βρέθηκαν ελλιπείς. Διακήρυτταν μεγαλόφωνα ότι ήταν Χριστιανοί, όμως σχεδόν σε κάθε σημείο παρέλειπαν να ακολουθούν τον Χριστό. Ο Σατανάς αγαλλίασε για την κατάσταση των κατ' ομολογία ακολουθών του Ιησού.

«Τους είχε στην παγίδα του. Είχε οδηγήσει την πλειονότητα να εγκαταλείψει την ευθεία οδό, και επιχειρούσαν να αναβούν στον ουρανό από κάποια άλλη οδό. Οι άγγελοι έβλεπαν τους καθαρούς και αγίους αναμεμιγμένους με αμαρτωλούς στη Σιών και με φιλοκόσμους υποκριτές. Είχαν αγρυπνήσει πάνω από τους αληθινούς μαθητές του Ιησού· όμως οι διεφθαρμένοι επηρέαζαν τους αγίους. Εκείνοι των οποίων οι καρδιές έκαιγαν από έντονη επιθυμία να δουν τον Ιησού, εμποδίζονταν από τους ομολογούντες αδελφούς τους να μιλούν για την έλευσή Του. Οι άγγελοι παρατηρούσαν τη σκηνή και συμπαθούσαν το υπόλοιπο που αγαπούσε την επιφάνεια του Κυρίου τους.»

«Ένας άλλος ισχυρός άγγελος [ο δεύτερος άγγελος] έλαβε εντολή να κατέλθει στη γη. Ο Ιησούς έθεσε στο χέρι του ένα γραπτό, και καθώς ερχόταν στη γη, εκραύγασε: “Έπεσε η Βαβυλώνα, έπεσε”. Τότε είδα πάλι τους απογοητευμένους να υψώνουν τα μάτια τους προς τον ουρανό, ατενίζοντας με πίστη και ελπίδα την εμφάνιση του Κυρίου τους. Αλλά πολλοί φαίνονταν να παραμένουν σε μια μωρή κατάσταση, σαν να κοιμούνταν· όμως μπορούσα να διακρίνω στα πρόσωπά τους το ίχνος βαθιάς θλίψεως. Οι απογοητευμένοι είδαν από τις Γραφές ότι βρίσκονταν στον χρόνο της καθυστέρησης και ότι έπρεπε με υπομονή να αναμένουν την εκπλήρωση της οράσεως. Η ίδια απόδειξη που τους είχε οδηγήσει να προσδοκούν τον Κύριό τους το 1843, τους οδήγησε να Τον αναμένουν το 1844. Πλην όμως, είδα ότι η πλειονότητα δεν διέθετε εκείνη την ενεργητικότητα που είχε χαρακτηρίσει την πίστη τους το 1843. Η απογοήτευσή τους είχε καταβάλει την πίστη τους.»

«Καθώς ο λαός του Θεού ενώθηκε στη διακήρυξη του δευτέρου αγγέλου, η ουράνια στρατιά παρατηρούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την επίδραση του μηνύματος. Είδαν πολλούς οι οποίοι έφεραν το όνομα των χριστιανών να στρέφονται με περιφρόνηση και χλευασμό εναντίον εκείνων που είχαν απογοητευθεί. Καθώς τα λόγια έβγαιναν από χλευαστικά χείλη, “Δεν ανεβήκατε ακόμη!”, ένας άγγελος τα κατέγραφε. Είπε ο άγγελος: “Εμπαίζουν τον Θεό.” Μου υπεδείχθη να ανατρέξω σε παρόμοια αμαρτία που διαπράχθηκε κατά τους αρχαίους χρόνους. Ο Ηλίας είχε αναληφθεί στον ουρανό, και η μηλωτή του είχε πέσει επάνω στον Ελισαιέ. Τότε ασεβείς νέοι, οι οποίοι είχαν μάθει από τους γονείς τους να περιφρονούν τον άνθρωπο του Θεού, ακολούθησαν τον Ελισαιέ και, χλευαστικά, έκραζαν: “Ανάβαινε, φαλακρέ· ανάβαινε, φαλακρέ.” Με το να εξυβρίζουν έτσι τον δούλο Του, εξυβρίζαν τον Θεό και έλαβαν την τιμωρία τους επιτόπου. Κατά τον ίδιο τρόπο, εκείνοι που έχουν χλευάσει και εμπαίζουν την ιδέα της ανόδου των αγίων θα δεχθούν την οργή του Θεού και θα αναγκασθούν να αισθανθούν ότι δεν είναι ελαφρό πράγμα να παίζει κανείς με τον Πλάστη του.»

«Ο Ιησούς ανέθεσε σε άλλους αγγέλους να πετάξουν ταχέως, για να αναζωπυρώσουν και να ενισχύσουν την καταπονημένη πίστη του λαού Του και να τον προετοιμάσουν να κατανοήσει το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου και τη σπουδαία κίνηση που επρόκειτο σύντομα να γίνει στον ουρανό. Είδα τους αγγέλους αυτούς να λαμβάνουν μεγάλη δύναμη και φως από τον Ιησού και να πετούν γρήγορα στη γη, για να εκπληρώσουν την αποστολή τους βοηθώντας τον δεύτερο άγγελο στο έργο του. Μεγάλο φως έλαμψε επάνω στον λαό του Θεού, καθώς οι άγγελοι έκραζαν: “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν Αυτού.” Τότε είδα αυτούς τους απογοητευμένους να εγείρονται και, σε αρμονία με τον δεύτερο άγγελο, να διακηρύττουν: “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν Αυτού.” Το φως από τους αγγέλους διείσδυε στο σκοτάδι παντού. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του επιζητούσαν να εμποδίσουν το φως αυτό να εξαπλωθεί και να επιτελέσει το σκοπούμενο αποτέλεσμα. Αντιμάχονταν τους αγγέλους του ουρανού, λέγοντάς τους ότι ο Θεός είχε εξαπατήσει τον λαό, και ότι με όλο τους το φως και τη δύναμή τους δεν μπορούσαν να κάνουν τον κόσμο να πιστεύσει ότι ο Χριστός ερχόταν. Αλλά, μολονότι ο Σατανάς προσπαθούσε να φράξει την οδό και να αποσπάσει τη διάνοια του λαού από το φως, οι άγγελοι του Θεού συνέχιζαν το έργο τους...»

«Καθώς η διακονία του Ιησού ολοκληρωνόταν στα Άγια, και Εκείνος εισήλθε στα Άγια των Αγίων και στάθηκε ενώπιον της κιβωτού που περιείχε τον νόμο του Θεού, απέστειλε έναν άλλον ισχυρό άγγελο με ένα τρίτο μήνυμα προς τον κόσμο. Ένας ειλητάριος τοποθετήθηκε στο χέρι του αγγέλου, και καθώς κατέβαινε στη γη με δύναμη και μεγαλοπρέπεια, ανήγγειλε μια φοβερή προειδοποίηση, με την πιο τρομερή απειλή που μεταφέρθηκε ποτέ στους ανθρώπους. Το μήνυμα αυτό είχε σκοπό να θέσει τα τέκνα του Θεού σε εγρήγορση, δείχνοντάς τους την ώρα του πειρασμού και της αγωνίας που βρισκόταν εμπρός τους. Είπε ο άγγελος: “Θα οδηγηθούν σε στενή σύγκρουση με το θηρίο και την εικόνα του. Η μόνη τους ελπίδα για αιώνια ζωή είναι να παραμείνουν σταθεροί. Μολονότι η ζωή τους διακυβεύεται, πρέπει να κρατήσουν σθεναρά την αλήθεια.” Ο τρίτος άγγελος κλείνει το μήνυμά του ως εξής: “Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού.” Καθώς επαναλάμβανε αυτά τα λόγια, έδειχνε προς το ουράνιο αγιαστήριο. Οι διάνοιες όλων όσοι αποδέχονται αυτό το μήνυμα κατευθύνονται προς τα Άγια των Αγίων, όπου ο Ιησούς στέκεται ενώπιον της κιβωτού, ασκώντας την τελική μεσιτεία Του για όλους εκείνους για τους οποίους το έλεος ακόμη παρατείνεται και για όσους, από άγνοια, παρέβησαν τον νόμο του Θεού. Αυτή η εξιλέωση γίνεται τόσο για τους δικαίους νεκρούς όσο και για τους δικαίους ζωντανούς. Περιλαμβάνει όλους όσοι πέθαναν έχοντας εμπιστοσύνη στον Χριστό, αλλά οι οποίοι, επειδή δεν είχαν λάβει το φως σχετικά με τις εντολές του Θεού, είχαν αμαρτήσει από άγνοια παραβαίνοντας τα προστάγματά του.» Early Writings, 245–254.

Λίγες σελίδες αργότερα στο ίδιο βιβλίο, αναφερόμενη στις ίδιες έννοιες που μόλις μνημονεύθηκαν, η Αδελφή White επισημαίνει ότι η απόρριψη των τριών αγγελμάτων στην ιστορία των Μιλλεριτών είχε προτυπωθεί στην ιστορία του Χριστού. Εκεί παρέχει δύο μάρτυρες που προσδιορίζουν μια προοδευτική διαδικασία δοκιμασίας, η οποία απαιτεί νίκη σε κάθε δοκιμασία, προκειμένου να προχωρήσει κανείς στην επόμενη δοκιμασία.

«Είδα ένα σώμα ανθρώπων που στεκόταν καλά φυλαγμένο και σταθερό, χωρίς να παρέχει καμία υποστήριξη σε εκείνους που θα ήθελαν να κλονίσουν την εδραιωμένη πίστη του

σώματος. Ο Θεός τούς έβλεπε με επιδοκιμασία. Μου εδείχθησαν τρία βήματα — τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Ο άγγελος που με συνόδευε είπε: “Αλλοίμονο σε εκείνον που θα μετακινήσει έναν λίθο ή θα σαλεύσει μία περόνη από αυτά τα μηνύματα. Η αληθινή κατανόηση αυτών των μηνυμάτων είναι ζωτικής σπουδαιότητας. Η αιώνια μοίρα των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο γίνονται δεκτά.” Κατόπιν οδηγήθηκα πάλι μέσα από αυτά τα μηνύματα και είδα πόσο ακριβά είχε αγοράσει ο λαός του Θεού την πείρα του. Είχε αποκτηθεί μέσα από πολλή οδύνη και σφοδρό αγώνα. Ο Θεός τούς είχε οδηγήσει βήμα προς βήμα, έως ότου τους είχε τοποθετήσει επάνω σε μία στερεή, αμετακίνητη εξέδρα. Είδα άτομα να πλησιάζουν την εξέδρα και να εξετάζουν το θεμέλιο. Μερικοί, με αγαλλίαση, ανέβηκαν αμέσως επάνω της. Άλλοι άρχισαν να βρίσκουν σφάλματα στο θεμέλιο. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις, και τότε η εξέδρα θα ήταν τελειότερη, και ο λαός πολύ ευτυχέστερος. Μερικοί κατέβηκαν από την εξέδρα για να την εξετάσουν και διακήρυξαν ότι είχε τεθεί λανθασμένα. Εγώ όμως είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν σταθεροί επάνω στην εξέδρα και προέτρεπαν εκείνους που είχαν κατεβεί να παύσουν τα παράπονά τους· διότι ο Θεός ήταν ο Αρχιτέκτων, και αυτοί πολεμούσαν εναντίον Του. Αναδιηγούνταν το θαυμαστό έργο του Θεού, το οποίο τους είχε οδηγήσει στη σταθερή εξέδρα, και ομοφώνως ύψωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό και με δυνατή φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε μερικούς από εκείνους που είχαν παραπονεθεί και εγκαταλείψει την εξέδρα, και αυτοί, με ταπεινό βλέμμα, ανέβηκαν και πάλι επάνω της.»

«Η προσοχή μου στράφηκε πάλι στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία [προτυπώνοντας το μήνυμα του πρώτου αγγέλου], για να προετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού [προτυπώνοντας το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου]. Η αντίθεσή τους προς το μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έφερε σε θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν την ισχυρότερη απόδειξη ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό [προτυπώνοντας το μήνυμα του τρίτου αγγέλου]. Με το να πράξουν αυτό, έθεσαν τον εαυτό τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής [προτυπώνοντας τον άγγελο της Αποκάλυψης δεκαοκτώ], η οποία θα τους είχε διδάξει την οδό προς το επουράνιο αγιαστήριο. Το σχίσσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και διατάξεις δεν επρόκειτο πλέον να γίνονται δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει δεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έφερε τη διάνοια των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο επουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα, για να εκχύσει επάνω στους μαθητές Του τα ευεργετήματα της εξιλέωσής Του. Αλλά οι Ιουδαίοι αφήθηκαν σε πλήρες σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις ανώφελες θυσίες και προσφορές τους. Το επουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επίγειου, όμως αυτοί δεν είχαν καμία γνώση της μεταβολής. Επομένως, δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα άγια.»

«Πολλοί ατενίζουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, καθώς απέρριψαν και σταύρωσαν τον Χριστό· και καθώς διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακοποιήσεώς Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει όπως

οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο οποίος ερευνά τις καρδιές όλων, έφερε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού την οποία ισχυρίζονταν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Αλλά πολλοί, οι οποίοι ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού και που έχυναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, περιγέλασαν την αγαθή αγγελία της ελεύσεώς Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το διακήρυξαν ως πλάνη. Μίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την εμφάνισή Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία έπρεπε να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν διά της πίστεως μαζί με τον Ιησού στα Άγια των Αγίων του ουρανού αγιαστηρίου. Και απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο σκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα Άγια των Αγίων. Είδα ότι, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα Άγια των Αγίων και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που πρόσφεραν τις ανωφελείς θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις ανώφελες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευχαριστημένος με την απάτη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και στρέφει προς τον εαυτό του τις διάνοιες αυτών των κατ' επάγγελμα Χριστιανών, ενεργώντας με τη δύναμή του, τα σημεία του και τα ψευδή τέρατά του, ώστε να τους στερεώσει στην παγίδα του.» Early Writings, 258–261.

Τα αποσπάσματα από το βιβλίο Early Writings έχουν διδαχθεί επανειλημμένως μέσω της διακονίας του Future for America. Υπάρχουν όμως αλήθειες τις οποίες αυτά τα αποσπάσματα απεικονίζουν και οι οποίες έχουν περάσει απαρατήρητες.

Τα ορόσημα της ιστορίας του κινήματος των Μιλλεριτών θεμελιώνονται επάνω σε διάφορα μεταρρυθμιστικά κινήματα της Αγίας Γραφής. Χωρίς κάποια εξοικείωση με τα ορόσημα που απαντώνται σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα, είναι μάλλον απίθανο να κατανοήσει κανείς τη σημασία της διάκρισης μεταξύ του πότε ένα μήνυμα «φθάνει» και του πότε «ενδυναμώνεται». Είναι επίσης πιθανό ότι πολλοί από εκείνους που είναι εξοικειωμένοι με τα παράλληλα μεταρρυθμιστικά κινήματα έχουν παραβλέψει ορισμένα πολύ σημαντικά χαρακτηριστικά των διαφόρων οροσήμων των μεταρρυθμιστικών κινήματων.

Οι «επτά βροντές», οι οποίες αντιπροσωπεύουν τα γεγονότα στην αρχή του Αντβεντισμού και τα γεγονότα στο τέλος του Αντβεντισμού, είναι το φως που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία. Πληροφορούμεθα ότι οι «επτά βροντές» αντιπροσωπεύουν τόσο «μια σκιαγράφιση γεγονότων που θα συνέβαιναν υπό τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου», όσο και «μελλοντικά γεγονότα που θα αποκαλυφθούν με τη σειρά τους». Οι «επτά βροντές» περιέχουν την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα.

Η «σκιαγράφιση των γεγονότων» που διαδραματίστηκαν «υπό τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου» προτυπώνει τα γεγονότα που διαδραματίζονται υπό το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Όταν δόθηκε στον Ιωάννη η εντολή να μη γράψει εκείνα που ελάλησαν οι επτά βροντές, η εντολή αυτή είχε προτυπωθεί από την εντολή που δόθηκε στον Δανιήλ να σφραγίσει το βιβλίο

του, διότι πληροφορούμεθα ότι, αφού «οι επτά βροντές ελάλησαν τας φωνάς αυτών, η εντολή δίδεται προς τον Ιωάννη, όπως προς τον Δανιήλ, σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισον εκείνα τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί.”»

Ο Ιεζεκιήλ και ο Ιωάννης αμφότεροι απεικονίζουν τον λαό του Θεού να τρώγει το μήνυμα κατά την ενδυνάμωση του πρώτου αγγέλου το 1840, και ο προφήτης Ιερεμίας απεικονίζει την απογοήτευση που έλαβε χώρα μεταξύ του λαού του Θεού όταν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου φάνηκε να αποτυγχάνει.

Οι λόγοι σου ευρέθησαν, και κατέφαγον αυτούς· και ο λόγος σου έγινε εις εμέ αγαλλίασις και χαρά της καρδίας μου· διότι το όνομά σου εκλήθη επ’ εμέ, Κύριε, Θεέ των δυνάμεων. Δεν εκάθισα εις τη σύναξιν των εμπαικτών, ουδέ ηυφράνθην· εκάθισα μόνος εξαιτίας της χειρός σου· διότι με ενέπλησας αγανακτήσεως. Διατί είναι ο πόνος μου διαρκής, και η πληγή μου ανίατος, η οποία αρνείται να ιαθή; Μήπως θέλεις είσθαι προς εμέ όλως ως ψεύστης, ως ύδατα τα οποία εκλείπουν; Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος· Εάν επιστρέψης, τότε θέλω σε επαναφέρει, και θέλεις στέκεσθαι ενώπιόν μου· και εάν εκβάλης το πολύτιμον από του αχρείου, θέλεις είσθαι ως το στόμα μου· αυτοί ας επιστρέψωσι προς σε· συ όμως μη επιστρέψης προς αυτούς. Και θέλω σε καταστήσει προς τον λαόν τούτον τείχος χάλκινον οχυρόν· και θέλουσι πολεμήσει εναντίον σου, αλλά δεν θέλουσι κατισχύσει εναντίον σου· διότι εγώ είμαι μετά σου, διά να σε σώζω και διά να σε ελευθερώω, λέγει ο Κύριος. Και θέλω σε ελευθερώσει εκ της χειρός των πονηρών, και θέλω σε λυτρώσει εκ της χειρός των φοβερών. Ιερεμίας 15:16–21.

Ο Ιερεμίας είχε βρει τα λόγια του μικρού βιβλίου, όπως και ο Ιωάννης και ο Ιεζεκιήλ, και είχε και αυτός φάγει το μήνυμα· όμως το μήνυμα είχε γίνει μήνυμα (ύδωρ) που είχε εκλείψει. Ήταν σαν να είχε ψευσθεί ο Θεός, πράγμα το οποίο βεβαίως είναι αδύνατον, αλλά η κατηγορία περί «ψεύδους» παρέχει το κλειδί για να τοποθετηθεί ο Ιερεμίας στην πρώτη Μιλλεριτική απογοήτευση που παριστάνεται στον Αββακούμ.

Θέλω σταθεί επί της σκοπιάς μου και θέλω στηθεί επί του πύργου, και θέλω αγρυπνεί διά να ίδω τι θέλει λαλήσει προς εμέ, και τι θέλω αποκριθή όταν ελεγχθώ. Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος και είπε, Γράψον την όρασιν και διασάφησον αυτήν επί πινακίδων, διά να αναγινώσκη τις τρέχων. Διότι η όρασις είναι έτι διά προσδιορισμένον καιρόν, αλλά εις το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή· αν και βραδύνη, πρόσμενον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί, δεν θέλει βραδύνει. Αββακούμ 2:1–3.

Το όραμα του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου καταγράφηκε στο πρωτοπόρο διάγραμμα του 1843, το οποίο κατευθύνθηκε από το «χέρι» του Θεού.

«Είδα ότι ο πίνακας του 1843 είχε καθοδηγηθεί από το χέρι του Κυρίου και ότι δεν έπρεπε να μεταβληθεί· ότι οι αριθμοί ήταν όπως Αυτός τους ήθελε· ότι το χέρι Του ήταν επάνω του και έκρυσε ένα σφάλμα σε μερικούς από τους αριθμούς, ώστε κανείς να μη δύναται να το δει, έως ότου αποσυρθεί το χέρι Του.» Early Writings, 74.

Ο «προσδιορισμένος καιρός» του 1843 παριστάνεται επάνω στον πίνακα, και γι’ αυτό ονομάζεται ο πίνακας του 1843. Δημοσιεύθηκε το 1842, σε εκπλήρωση της εντολής στον Αββακούμ να

«γράψεις την όραση και να την καταστήσεις σαφή επάνω σε πίνακες». Η όραση έπρεπε να καταστεί σαφής επάνω σε «πίνακες», στον πληθυντικό, προσδιορίζοντας έτσι ότι, αφού ο Κύριος απέσυρε το χέρι Του από το σφάλμα στον πίνακα του 1843, αυτό θα διορθωνόταν επάνω στον πρωτοπόρο πίνακα του 1850. Το σφάλμα προκάλεσε την πρώτη απογοήτευση, και ο Ιερεμίας αντιπροσωπεύει εκείνους που είχαν φάγει το μικρό βιβλίο στις 11 Αυγούστου 1840 και απογοητεύθηκαν όταν ο προσδιορισμένος καιρός του 1843 δεν επαληθεύθηκε.

Όταν ο Ιερεμίας είχε φάγει το μικρό βιβλίο το 1840, αυτό ήταν «η χαρά και η ευφροσύνη» της καρδιάς του· όταν όμως ήλθε η απογοήτευση, δεν «ευφραινόταν» πλέον, και «εκάθητο μόνος εξαιτίας» της «χειρός» του Θεού. Η χείρ του Θεού είχε καλύψει «κάποιο σφάλμα σε μερικούς από τους αριθμούς», προκαλώντας έτσι τον Ιερεμία να εξετάσει το ενδεχόμενο ότι ο Θεός είχε ψευσθεί. Η υπόσχεση που εδόθη στον Ιερεμία ήταν ότι, εάν «επέστρεφε» από την αποθάρρυνσή του, ο Θεός θα καθιστούσε τον Ιερεμία ως το «στόμα» Του. Εάν ο Ιερεμίας επέστρεφε προς τον Θεό από την απογοήτευσή του και αναγνώριζε ότι ευρίσκετο στον χρόνο της καθυστέρησης της παραβολής των δέκα παρθένων, ο Θεός θα τον χρησιμοποιούσε ως το όργανο δια του οποίου θα προσδιοριζόταν ακριβώς τότε το όραμα έπρεπε να έλθει και να μη βραδύνει πλέον.

Ο σκοπός της παράθεσης αυτών των γεγονότων εδώ είναι να καταδειχθεί ότι, με όλα τα αγγελικά μηνύματα, οι «αφίξεις» και οι «ενδυναμώσεις» τους παρουσιάζουν ένα μήνυμα ζωής ή θανάτου, το οποίο παράγει δύο τάξεις προσκυνητών. Οι τρεις άγγελοι είναι τρία βήματα μιας προοδευτικής διαδικασίας δοκιμασίας. Ακόμη σημαντικότερο για το σημείο στο οποίο αποβλέπουμε είναι ότι, παρότι η κατανόηση των επτά βροντών αναγνωρίστηκε λίγο μετά την άφιξη του «καιρού του τέλους» το 1989, όταν αποσφραγίσθηκαν τα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ αναγγέλλοντας το κλείσιμο της κρίσεως, υπάρχει και μία άλλη αποσφράγιση των επτά βροντών στο τέλος της ιστορίας του τρίτου αγγέλου.

Η ιστορία της απαρχής του Αντβεντισμού αρχίζει με το άνοιγμα της σφραγίδας του πρώτου αγγέλου το 1798 και τελειώνει με την αποσφράγιση μιας αλήθειας, επάνω στην οποία ο Κύριος είχε θέσει το χέρι Του, ώστε να προκαλέσει μια απογοήτευση. Κατόπιν απέσυρε το χέρι Του (την αποσφράγιση) και αποκάλυψε το μήνυμα του χρόνου της καθυστέρησης.

Η ιστορία του τερματισμού του Αντβεντισμού αρχίζει με την αποσφράγιση του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου το 1989, και τελειώνει με την αποσφράγιση μίας αλήθειας επάνω στην οποία ο Κύριος είχε κρατήσει το χέρι Του, ώστε να προξενήσει μία απογοήτευση. Τώρα αποσύρει το χέρι Του και, έτσι, αποσφραγίζει το μήνυμα της πρώτης απογοητεύσεως και του χρόνου της καθυστέρησης. Αποσφραγίζει τον σκοπό της 18ης Ιουλίου 2020.

Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει ὁ Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, τότε θέλω σε ἐπαναφέρει, καὶ θέλεις σταθῆ ἑνώπιόν μου· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ ἀχρείου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ θὰ ἐπιστρέψουν πρὸς σέ, σὺ δὲ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς. Καὶ θέλω σε καταστήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον ὡς περιτετειχισμένον χάλκινον τεῖχος· καὶ θέλουσι πολεμήσει ἐναντίον σου, ἀλλ' οὐ θέλουσιν ὑπερισχύσει κατὰ σοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σε σώζω καὶ διὰ νὰ σε ἐλευθερώω, λέγει ὁ Κύριος. Καὶ θέλω σε λυτρώσει ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ θέλω σε ἐξαγοράσει ἐκ χειρὸς φοβερῶν. Ἰερεμίας 15:19–21.